

מודעה רבה

מאת בנטת „מחוקי הרח" בווארשא.

כ"ח שפן תיר פלייש. גיט פרענענדיג פון ווענען דיא פלייש איז, פערלאזיגונדיג אויף דעם פליישער. דאס בריינגט דאס עס ווערען היער אויפגענומען פיל קאסעס, קעלבער, שעפסין, אויך עופות, וועלכע ווערען געשאפטן דורך שוחטים וואס האָבען אויף זיך קיין שום השגחה פון קיין שום ביר בעולם, גם אויך אַזעלכע וואָס אויך גיט די שוחטים זאָגען כשר, נור וועלכע די קצבים וועלכעס זאָגען פשר ודיל. ועס איזט שוין היער אויך פערקויפט געוואָרען פער דעם פיר ריגוער לעבער, אין אויך חלב דאורייתא פיר שמאָלקן, אַזע גאַלעסטיקייט אין מאכלות אסורות אין אַ גרויסער הייליג השם, אַ מכלול גרויל פאר זיך און פאר אנדערס, כמבין. דאָרום זענען מיר מודיע אַז ווער עס וויל זיין געזיכערט אַז ער עסט פשר פלייש, און נעהמט גיט אין די 3 יאָסקעס ווייזט די פלייש געזאָרען געגאט 4. מאָגנאָטי-קאָלער 19. טוואָרדא 11. זאָל קויפּען פלייש נור אין די געוועלבער, וועלכע האָבען אַ הכשר פון ב"ר אויף זייער נאָמען און אַטונג געבען אויף דעם חודש אין רעגן יאהר פון הכשר. די געוועלבער וועלכע האָבען אַן אַכשרים ווערען אויפגעווען דורך פלייש געזען עס זאָל דאָרט פון קומען קיין אַנדער פלייש נור הינע, וועלכע שטייט אונטער הכשרת הבריא. אין עס זאָל זיך אָנגיין אין דער גייט כרין. מען זאָל ווייטען אַז די מורי הוראָה יציר נעהמען פיר דעם הכשר קיינע געלר גיט, און חוץ די 10-15 קאפי וואָקענטליך וואָס קאָסט דעם פליישער אויף די הוצאה פון די משגיחים, קאָסט איהם דער הכשר גאָר גיט, און די פליישער וועלכע האָבען גיט קיין הכשר ויהיו מי שיהיו, אפילו ר"א יחסנים איז נור וויל זיין ווילען האָנדלען מיט פערנמע פלייש אויך, וועלכעס עס איז אויף זיי אויסער דעם איסור פון שוחטירחין ווועלכעס איזט שוין לאָנג אונטער געשריבען באיסור גמור פון שנת חלה וואָס מיר זענען דאָ משגיחין. קען מען בדור שלפנינו זכרם לברכת. זאָ וויא עס איזט צו זעהן אין כרוו פון שנת חלה וואָס מיר זענען דאָ משגיחין. קען מען אויך גיט זיכער זיין מיט זייא פון תשש נכילה וטריפת ר"ל. די לזוהר:

וכמה גדולים דברי חכמים וזוה וזוה נדעם מי רייד פון די חכמים חכמי הדורות שלפנינו ברוך שבחר בהם ובדבריהם. זייא האָבען געזעהן פאראויס דעם כשר וואָס קען אַרויס קומען פון שוחטירחין, און זייא האָבען געלייגט אַז איסור וחורם חמור גיט צו גיבן קיין שוחטירחין. נור וויל דיא זאָך איז דאָ היער נחמץ געוואָרען וויל דער עולם האָט זיך איין גערעמט און דאָ אין וואָרשא איז גיטא דער איסור, איז מען געקומען צו די אַלע מכלולים כנוכר, ת יכשר בער, דערען האָבען מיר געמוגען פיר גלייך דאָ משגיח צו זיין דעם כרוו פון שנת חלה בחתימות יד כל רבוחות, ת גוהי נפש וללהית אין יענער צייט ואשר היוז סונת תחיי הנכיר הנכבד ר' ג'הום שניידל ג'ס ב'ן הכתמים של גביר זל הרב המנהל ר' נחמא ג'יע מרצ דפחו פון וועלכען עס איז צו זען אַז דער איסור שוחטירחין איז דאָ היער נאָך פון לאָנג:

וזה לשון הכרוז אתה באות :

בערה"י

מו"עה מבר"צ דפח.

לאַזר' נחבר לנו דאס פס טראגען ווייטער ארום אנשים בשר למכור בחזקת כשר וחוא טרפה, וכבר נכשלו חרבת בע"ב דפה באיסור אכילת טרפות אשר ידוע חומר האיסור לכל ישראל, לזאת מחויבים אנתנו להודיע עוד הפעם לכל אנשי עירנו עס זאָל קיינער גיטט קויפּען קיין פלייש כייא קיין שום מענטש גאר אין דיא יאָסקעס הכשרים הקבועים פה, אויך זאָל קיינער גיטט דאָס אַזע מענטש מעג מען זיך סופך זיין הגם ער קאן דעם מענטש. עס איז איין איסור גמור צו קויפּען גאָר ביאָטקעס, היינו הן אליין הן עיי ליה וואָס הבעה"ב שיקען קויפּען גיטט כייא דיא וואָס קויפּען פריהער און ברענגען דער נאָך לבעה"ב יהיה מי שיחיה:

גם נחבר לנו כמה מכלולים ממכרי אוחות שחטות ממכרו אסורות בחזקת כשרות. עייכ ממוריים אנתנו גיט באוהרה גדולה לכל אחיי דפה מען זאל גיטט קויפּען גייא קיין שום ממכר אוחות חיה גאנו נור אַז דיא גאנו ווען גיט ניהחמת בחותם שניתן לחשוחים וכן אינויקס זאָלען גיט זיין גיחמת בחותם אצל המוכרים. (:

גם

י. דיא עקא. דער גאנצער מכלול איז באמה גיז היינט, איבער דעם וואָס פיל פערלאזען זיך אויף זייער חסנים פליישער, און זאָגען ביי איהם איז גיטט וואָס צו שרעקען זיך, ביי איהם מעג מען נעהמען אַן אַ הכשר אויך, איך נעם שוין ביי איהם אַן אַן יאהרען. אַבער מען איז שוין גוט דערזאָגען אַז אויף דעם סמך איז טאָקי דוקא ביי די איהנים פון די געוועלבער שוחטירחין מכל המינים, עס איז אויך זיך גיטט צו פערלאזען אויף די ערות פון די מלקחים אין דעם. וויל זייא זענען אנוסים און נועמים בעדותם, ור"ל.

י"י. מיר האָבען דאָ די גילענענהייט פאָרליינען דעם הייזען יעצטיגען ביד יציר. אַז איבער די מכלולים וואָס איז יעצט ווידער געוואָרען מיט די עופות דאָס עס שעהטין פיל שוחטים שלא ברשות אין זי קלעירט און עס ווערט געבריינגט עופות פון די געוועלבער וועלכע גיט וויסענדיג ווער די שוחטים זענען, וואָלט יעצט אויך גלייך געווען אינאָרניגען עס זאָל זיין בלאַמקעס אויף יעדער עוף. און אַלע וועלכע ווילען עסט אַן אַכשר שטיקעל עוף זאָל געוואָרניגט זיין גיט צו קויפּען קיין שום עוף סידרין עס זאָל זיין אויף דעם בולגע אַ בלאַמקע פון די שוחטים פון די שעהם הייזער.

גם איז מען מודיע אַז יעדער אין דער היים זאָל נוהר זיין אַז ער שיקט שעהטין איין עוף זאָל ער זאָנגען אַז דער פלייש זאָל גיט גיין אין קיין אַנדער אַרט נור אין די גלזונג אַטקעס וויל גאָר דאָרט שטייען די סטאָרט שוחטים, טאָר ער וויל קען ער זאָנגען אַז ער זאָל בריינגען מיט אַ בלאַמקע, די בלאַמקע קאָסט גאָר גיט. אויף דעם עוף וואָס האָט געשאַפּטין אַ שוחט שלא ברשות ביד איז אויף איהם אַ שאלה.

במה לפי שיבוא פתו למען המה. או שקבל הכרמסונים
מן פלגה ריב כל שנים וכוונתו. וזו לא יחלמו לו לברכ
מטר בשאלת פשוטו להם. והבכירה ביד הכרמסונים חתן
שלמו לו טבור טרחתו:

בבב מה שיבוא הכרמסונים לטעלעוונא
וירדו המסבחים להלכות או חס סכניהם
מן קודם כשחיהו פה לחת המסבחה. או מרביים להיות
סרים למשמתו. וזאת יהי עד שיחברו מני כדיל למי
סרר ההשנה על השבירים דפה. אם לברכ מלאוויאוהר יען
שיכר פעלעוויאוהר הוא כנלל שלו. או לכבדל דעיר ווארשא
אשר למי דכריהם השניו עד כה כהשנתו השבירים
וינמיט דפה:

יו ורפי ראות עיניו לרין שיהי פה טוד שר' א' חרש
יען ששחיהו פה עד מאור טבור ר' שוביט.
ויחנה ג'כ כפי הסדר על השבירים כפי וקתקו כריחה
גילל והקריב החרש יחמה פה עפי' הכרמסונים מלאוויאוהר

בהסכמת המוץ מוארשא. היינו ר' וידיל פניל ור' פתחי
הארבענאלם שיחיו:

אם אחד מהשבירים לא יקבל ע"ע החקנות וסדר
הכריחה כנלל ויפטר איט מחביוו סבוכיים או
אין רשאי לשר'י חרש שיבוא לשמות פה בשמותם עם השר'י
שילא לברוס האחרות ומקיות הכריחה כנלל:

אם שני או חסבירים או החוסם חסיליו על דבר
אחד מהדברים הנלל או החוסם חסיליו על דבר
לשמות על ששה עשרות כפסע הרחשוו פ"י חמשיים כל
כר"ל. וכפסע השני' לפני מתחמתו חסיליו פ"י חמשיים כל
כפי שיליע חמשיים לפני הכר"ל. וכ"ל כחנאי אם יהי ע"ז
רשיון המתעלה יר"ה. וכפסעיהו יום כ' חתא חרש'ה
פעלעוויאוהר:

שמעון דובער כחמ"ה אכרס'ה ז"ל רב בשער'דיק.
צבי יחוקאל מיכלאוואן אכר'ק פלונסק הגליל.
שמאיר שלמה כה"ר אכרס'ה חונה בלוקאווא.

אזהרה גדולה להסיר מכשול.

באשר נודענו כי רוב הווארשא הנאלכ בערי מדינתנו נעשים בווארשא. וכן נודענו כי רוב הניקח לפאבריקי
משיחיה בתי המסבחים של חוף לעיר בכפרים המסבוכים כמו פעלעוויאוהר. גרנאקאו ועוד. אשר אין שם שום השגחה
על חשיבות ובריכות רסם. והנה בשנה העברת חיינו אנו החיים בחור ביד אורות בית המסבחים רכשר פעלעוויאוהר
העובדה. כי אין שם עליהם שום רב ומרח אשר יסירו למשפחתו. ובר"ד בווארשא אשר שמה על השוק יובא הבשר
מגולגלים עמהם זה כמה אך אינם שומעים לקולם ואין בידם למשפחתו. ובר"ד בווארשא אשר שמה על השוק יובא הבשר
ה"ט פסק ביד וקנות קבועת אשר ע"פ יתנתנו השוחטים והקצבים. ועשינו עליהם למשפחה קבועת חרתיג דגאויורוואהר
המקור לשם חתח חסות הכר"ד בווארשא. אולם עתה כבר גלגלו עמהם זה יותר מי"ב חודש והחשיטות רסם לא זו שלא
תקנה רק נתקלפה עוד יותר ויותר. ע"כ מאנא וזכרת לנפשינו להודיע ולהזהיר את אחובי בכל ערי מושבותיהם בכל
מקום שהם כל אשר איננו רוצה להתנאל בחשש גרש' לכל יאכלו שום בשר ווארשא ובשר מעושר הנעשה בווארשא על
אשר יהי עליהם הכשר ותורה על כשיותם מאת הבר"ד בווארשא יהי מיהוה פאבריקי בארשא שיהי. וזו אזהרה על
הקונים סחוריו הווארשא בכל מקום שהם לזל יקנו מן הפאבריקין בלי הכשר. ועל הקונים האוכלים לבד יקנו ע"ז אשר
יראו להם הסחורים הכשר חתום מאת הבר"ד בווארשא. ואלו יהי ביד הב"ד להשיג ע"ז שיהי בכשרות ואז ירעו ב"י מה הם
צריק להיות בכל חיבת ווארשא בפני עצמה. או אז יהי ביד הב"ד להשיג ע"ז שיהי בכשרות ואז ירעו ב"י מה הם
אוכלים. ואכלו עינים ושפשו ויהללו את ה'. ולמהויו לנהור שלומים יתן ח' כמי נהר. וז' יסיר כל מכשול מדרך עמנו:

שמעון דובער כחמ"ה אכרס'ה ז"ל אכר'ק שער'דיק. צבי יחוקאל מיכלאוואן אכר'ק פלונסק הגליל. שמאיר שלמה
כה"ר אכרס'ה ג'י חונה בלוקאוואה.

הרב הגאון הגר"ל ציעע מרן אל"דו היינע כו"ל הגאבדיק לאר"ו כתב ע"ד הני' מכתב אר"ק.
ומפני כי יארך הגליון. הנוט מעתיקתו כוזה קיצור מלשונו המורד הנצרך לחיקון הני' :

כבוד ר' העומדים על מסמרת הקודש לשמור דרך עץ החיים חיי עליהם לגדור פדחת חדה בק' ווארשא
יברכט ח' :

א"י שמועה כי באה תלח' כל לב איש הישראלי. קול קורא ולא יספוק לאמר כי הבשר המובא מן ווארשא ומכיוותיה
בשר פניול הוא בלי שום השגחה רבני העיר כו'. כל שמועה כזאת חרבה לב ונפש. והנה אחר התיר דגשתי כי
לא על שחוקי' ווארשא יצא הקול הזה רק על שחוקי האנגים אשר סכיה בווארשא. ולאות אמת הניעני פסק הרבנים
הנאונים הצריקים אכ"ר רק שעדליץ וצ"ל. ויבדלו לחיים הרבנים רק' לוקאווא ודק' פלונסק שיחיו. ושם מפורש נאמר
כי מאנני מכלשלים אותה הבכונתי כי גם לי בעצמי נוגעת הרעה הגדולה חזאת כי גם ללאנו מניעים הדברים. יען
אשר שכניה ווארשא יצא ויוצאים הכשולים האלה. אוי לנו שכן עלה בימינו. ובקור הנני משעיר על קהילת ר' ק' ווארשא
אסרות ויירא אשר כל הבשר אשר בו וכן הווארשטיין המובאים משם לא יפסק המצוה הרבה חזאת להציל רבים מאימורי מכלת
חמשינו של ביד ובתוך מכתב ההכשר יהי' מבוואר כמה ווארשטיין מונחים בח' כי ואקור את כבודם הודיע לכל המקומות
אשר ירעו כי מוגאים לשם בשר וגם ווארשטיין מוארשא שיהיו נהורים לכלי לקנות ווארשא את כבודם הודיע לכל המקומות
עליהם הבשר מאת הנאונים מורי הצדק בק' ווארשא המטונים על השגחה הבשר אשר שמה. וישלחו ווארשטיין רק כשיחיו
מתגאונים רק' שעדליץ ו"ל דרע"ה. והנני כו' אד' פיוט ב' י"ג שבט תרס"ו לפ"ק:

אל"ה חיים פיוז' אכ"ר דק' לאר"ו.
המוצאים לאור כנסת. מחוקי הרתי' בווארשא
מן החובב על כל רב בעירו להזהיר על הרבה. ולצוות לחרביק ואת בכ"כ ובי"ט.